

เทศน์อบรมฆราวาส

เนื่องในวันครบรอบวันก่อตั้งสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน วัดเขาตาเงาะ

ณ วัดเขาตาเงาะอุดมพร ต.หนองบัวระเหว

อ.หนองบัวระเหว จ.ชัยภูมิ

เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙ (เวลา ๑๓.๔๐ น.)

สมบัติภายนอกเป็นของไม่แน่นอน

วันนี้ตั้งใจมาเยี่ยมพี่น้องทั้งหลายทางอำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิเรานานๆ จะได้มาที่หนึ่ง นานๆ มาที่หนึ่ง แต่การมาช่วยตามโรงพยาบาลต่างๆ นั้นมาอยู่ทั่วๆ ไป ในเขตจังหวัดชัยภูมินี้มาโรงพยาบาลนั้นโรงพยาบาลนี้ แต่โรงพยาบาลจังหวัดไม่ได้เข้า ไม่ว่าจังหวัดใดไม่เข้า ส่วนโรงพยาบาลอำเภอตามจังหวัดนั้นๆ นี้ ไปทุกแห่ง ตอนเช้าพอฉันเสร็จแล้วก็ออกเดินทาง หลวงตาแก่เท่าไรยังไม่ได้อยู่

พอฉันเสร็จแล้วเทศน์เสียอีกทีหนึ่ง พอฉันเสร็จแล้วก็เทศน์ เทศน์อย่างนี้ก็ออกทางวิทยุทั่วประเทศไทย พอจบจากนี้แล้วเตรียมของปู่ขึ้นรถไป ไปช่วยทางโรงพยาบาลเป็นส่วนมาก จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัส ศุกร์ ห้าวันนี้มักจะเป็นวันของโรงพยาบาลต่างๆ ถ้าเป็นวันเสาร์-อาทิตย์มักจะไปตามวัด ไปก็ไปให้มันแหละ ไม่ว่าไปที่ไหนไปให้ทั้งนั้น ไม่ได้ไปเอา ไปให้ๆ เช่นอย่างวันเสาร์-อาทิตย์ไปวัดอย่างนี้ก็เอาของไปส่งวัด ใส่ของเต็มรถๆ แล้วเทลงๆ วันจันทร์ อังคาร พุธ พฤหัส ศุกร์ นี้ไปตามโรงพยาบาลต่างๆ เป็นประจำ

พี่น้องทั้งหลายไม่เคยเห็น วันนี้จะขอพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังตามความสัตย์ ความจริงที่ได้ดำเนินมาจากจิตใจที่มีความเมตตาต่อชาวโลกทั้งหลาย ให้ท่านทั้งหลายได้ฟังบ้างว่าหลวงตานี้จะพูดว่าเป็นนักเสียสละก็ไม่ผิด เพราะของทั้งหลายที่บริจาคตั้งที่พี่น้องมาบริจาคนี้ จะไม่มาเข้าเจ้าของนะ มาเท่าไรนี้จะออกช่วยโลกทั้งหมดเลย โลกที่มีความยากจนเข็ญใจมีอยู่ทั่วไป เฉพาะเมืองไทยเรานี้ได้ช่วยทั่วประเทศ อันดับแรกก็คือโรงพยาบาล จากนั้นก็ราชการหน่วยต่างๆ ที่เห็นว่าจะช่วยได้มากน้อยเพียงไรเราก็ช่วย

ที่จะหามาเพื่อตัวหลวงตาเองนี่อยากจะพูดว่าไม่มี คือมันพอ วันนี้ที่ท่านทั้งหลายปรากฏชื่อลือนามหลวงตาบัวมานานพอสมควร เฉพาะอย่างยิ่งก็คือเวลาออกช่วยชาติ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ มานี้ช่วยอย่างออกหน้าออกตา ท่านทั้งหลายจะได้เห็นได้ยินจากปากคำของหลวงตาเอง เป็นผู้ทำหน้าที่ช่วยชาติบ้านเมืองด้วยความเมตตาล้วนๆ สำหรับหลวงตาเองนี้เรียกว่าพอ พอหมดทุกสิ่งทุกอย่าง ในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรติดหัวใจเลย ว่าต้องการสิ่งใด

คำว่าพอในหัวใจนี้ยังพออย่างเลิศเลอด้วย ไม่ใช่พอธรรมดา เหมือนเขากินข้าว กินน้ำ ตอนเช้าพอ ตอนบ่ายหิว ตอนกลางคืนนอน ตอนบ่ายมาอีกหิวนอนอีกนี่ไม่มี คำว่าพอ พอจริงๆ พออย่างเลิศเลอ ในศัพท์ภาษาบาลีท่านว่านิพพานเที่ยง คือหัวใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วเที่ยง ท่านทั้งหลายจะฟังเป็นเทศน์หรือไม่เทศน์ ก็คือคำบอกกล่าวแนะนำตักเตือนให้เป็นคติเครื่องเตือนใจพี่น้องทั้งหลาย ตั้งแต่บวชมานี้ก็มีคราวนี้แหละที่ได้ตั้งหน้าตั้งตามาเทศน์ว่าการกับพี่น้องทั้งหลายชาวจังหวัดชัยภูมิเรา ที่วัดหนองบัวระเหว วันนี้จึงได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

ที่เราได้ช่วยโลกอย่างออกหน้าออกตาที่เราช่วยจริงๆ เราไม่ได้ช่วยสำหรับเรา เราไม่เอาอะไรเลย เปิดหมดเลย แบบอย่างนี้ตลอด ทำอย่างนี้ไม่มี มีแต่แบบๆ ได้มาเท่าไรๆ นี่แบกระบายออกทั่วประเทศเขตแดน เราไม่เอาอะไร ตอนเช้าบิณฑบาตถ้าจะฉันให้ตายก็ตาย เพราะอาหารล้นเหลือทุกเช้าๆ ไม่ว่าจะไปที่ใด อยู่อุดรไปกรุงเทพฯ ล้นเหลือตลอดมา ได้แจกจ่ายประชาชนผู้ยากจนเข้ามาขอทานไปจากวัดนี้ ได้ให้ทานไปตลอด เหลือเพื่อ จึงไม่จำเป็นที่จะมาเกี่ยวข้องกับเจ้าของ ส่วนที่จำเป็นมีอยู่ทุกๆ ไปเราก็ช่วยเหลืออย่างนั้นแหละ

เกิดมาในชาตินี้การช่วยตัวเองก็ได้ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ช่วยจนหาที่ต้องติไม่ได้เลย ตั้งแต่เริ่มเรียนหนังสือก็เรียนเพื่อมรรคเพื่อผล ไม่ได้เรียนเพื่อเอาชั้นเอาภูมินี้เอาธรรมดา ไม่ได้เป็นข้อหนักแน่นในใจ เหมือนความมุ่งมั่นต่อมรรคผลนิพพานแดนพันทุกข์ อันนี้มุ่งมั่นมากภายในจิตใจ แม้เรียนหนังสืออยู่ด้วยกันกับพวกพระทั้งหลายที่เป็นฝ่ายปริยัติ เขาเป็นลิงเราก็คือเป็นลิงกับเขา เขาเป็นอะไรก็เป็นแบบเขา คำว่าลิงนั้นลิงพระนะ หยอกเล่นกันตามภาษาของพระ ไม่นอกเหนือจากขอบเขตของพระไป นี่ก็เรียกว่าลิงค่าง เล่นกับเขาก็เล่น

กิริยาภายนอกเขากับเราไม่ได้ผิดกัน แต่ภายในฝึกลึกมาก ฝึกลึกต่อมรรคผลนิพพาน มุ่งมั่นไว้แล้วว่าเรียนจบแค่ที่เราตั้งสัจจะอธิษฐานไว้ว่าจะให้ได้เปรียญสามประโยค พอเป็นปากเป็นทางในการประพฤติปฏิบัติแล้วเป็นที่พอใจ แล้วจะเสาะแสวงหาครูบาอาจารย์ผู้ใดที่มีความสามารถแก่กล้า เป็นที่เคารพเลื่อมใสตายใจได้ เราจะมอบกาย วาจา ใจ ตลอดชีวิตนี้กับครูบาอาจารย์องค์นั้นแล้วจะเอาตัวของเรา พร้อมทั้งชีวิตบุพคุณของมรรคผลนิพพานให้ได้ในชาตินี้ นี่เป็นความมุ่งมั่น

พอหยุดเรียนแล้วก็ออกจริงๆ ด้วย ก้าวเข้าหาหลวงปู่ฉันเรา พอเข้าไปก็รับกันเลยทันที ตาข่ายคือพระญาณของท่านหยั่งทราบไว้หมดแล้ว ไปท่านก็จ้อเข้ามาเลย ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือมาหาอะไร ท่านขึ้นไปตามต้นไม้ ภูเขา ดิน ฟ้า อากาศ ท้องฟ้ามหาสมุทร ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ท่านตีตะล่อมเข้ามา จิตที่มั่น

ไขว่คว้าไปในที่ต่างๆ ว่าอะไรบ้าง ที่จะเป็นสาระแก่นสารพอยึดเกาะได้นี้ท่านตีออกหมด เหล่านั้นไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน กิเลสแท้-มรรคผลนิพพานแท้อยู่ที่ใจ

ท่านไล่เข้ามาหาใจ กองพินกองไฟอยู่ที่ใจ ความรุ่มเย็นเป็นสุขุมหัตถ์จรรยก็อยู่ที่ใจ ได้แก่มรรคผลนิพพาน ท่านตีเข้ามาๆ เป็นที่ลงใจ สมเจตนาที่มุ้งมันเข้าไปหาท่าน จากนั้นก็เอาละที่นี้นะขึ้นเวที ออกปฏิบัติ มุ้งมันต่อแดนพันทุกซ์โดยถ่ายเดียว ส่วนมากเราไปกรรมฐาน จะผิดแปลกจากบรรดาพระทั้งหลายอยู่ก็คือไปองค์เดียว ไม่เอาใครไปด้วยเลย ประกอบกับพ่อแม่ครูจารย์มันก็ส่งเสริม

องค์อื่นลาไปบางที่ไปถึงสององค์สามองค์ท่านยังดูเอาต่อหน้าต่อตา จะลาท่านไปเที่ยวไปเท่านั้นองค์เท่านั้นองค์ ท่านตอบบับทันทีเลย ไปหาอะไร ตั้งแต่อยู่ต่อหน้าต่อตามันก็ตกรรหมกใหม่ให้เห็นต่อหน้าต่อตานี้แล้ว ออกจากนี้มันจะไปตกหลุมไหนละ นี่แสดงว่าท่านไม่เห็นด้วย ไม่ไว้วางใจที่จะให้ไปเที่ยวกรรมฐานองค์เดียวหรือสององค์ แต่พูดไม่ใช่ยกยอตนชมท่านนะ เราลาท่านไปเป็นโอกาสอันเหมาะสมแล้วที่จะไปเที่ยววิเวกหาที่สงบประกอบความ پاکเพียรเป็นกาลเวลานี้ พอทราบเรียนท่านเรียบร้อยแล้ว ท่านจะเอาไปพิจารณา ท่านไม่ได้ตอบง่าย ๆ นะ

การทราบเรียนปรึกษาหารือถึงเรื่องการทำงานในวัด เกี่ยวข้องอะไรบ้าง ถ้ามีอะไรเกี่ยวข้องเราจะจัดจะทำ ถ้าไม่มีแล้วเราก็จะถือโอกาสทราบลาท่านไปประกอบความ پاکเพียรจิตตภาวนาสักระยะหนึ่ง พอทราบเรียนท่านแล้วก็นิ่งเลย แล้วแต่ท่านจะนำออกมาแจ้งเมื่อไร พูดแล้วก็เก็บไว้ในลิ้นชัก จนกระทั่งได้เวลาสมควรแล้ว นี่คือหมายความว่าท่านพิจารณาเรียบร้อยแล้ว ท่านเปิดโอกาสละ ท่านจะเปิดโอกาสในวันใดเวลาใดก็แล้วแต่ เออ ที่ว่าจะไปเที่ยวภาวนานั้นไปได้แล้วแหละ นั้นเปิดแล้วนะ ไปได้แล้ว

เราก็มีช่องทางที่จะต่อคำพูดต่อไปละ แล้วคิดว่าจะไปทางไหน เราก็ทราบเรียนท่าน คิดว่าจะไปทางนั้นๆ แล้วท่านย้อนเข้ามาว่าไปกี่องค์ บอกว่าไปองค์เดียว ท่านขึ้นผางเลยเชียว เออ ท่านมหาให้ไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ สายนี้ไป ใครอย่าไปยุ่งท่าน ให้ท่านไปองค์เดียว คือท่านพอใจในการไปองค์เดียวของเรา แต่องค์นั้นๆ ไปนี้ท่านดูต่อหน้าต่อตา ตั้งแต่อยู่ต่อหน้ามันก็ตกรรหมกใหม่ให้เห็นต่อหน้าต่อตา แล้วมันจะไปตกกรรหลุมไหนใครจะไปจุดลากขึ้นมาทันละ ใครจะไปเห็นละ นั้นแสดงว่าท่านไม่ให้ไป

นี่พูดถึงเรื่องการเอาจริงเอาจังของเรา เอาจริงเอาจัง ฟาดเสียจนเต็มเม็ดเต็มหน่วยที่บำเพ็ญอยู่เป็นเวลา ๙ ปีเต็มๆ ตั้งแต่พรรษา ๗ หยุดจากการเรียนพรรษา ๗ ออกปฏิบัติถึงพรรษา ๑๖ มีตั้งแต่ฝ่ายปฏิบัติจิตตภาวนาล้วนๆ ไม่เกี่ยวข้องกับอะไร

เอาอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไปองค์เดียวๆ ตลอด จากการส่งเสริมของท่านทำให้ไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่าน ตั้งแต่นั้นมาเป็นเวลา ๙ ปี

ผลเป็นที่พอใจ นับตั้งแต่พรรษา ๗ ถึงพรรษา ๑๖ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ เป็นวันตัดสินกันระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกันมาเป็นเวลา ๙ ปี ยุติกัน กิเลสขาดสะบั้นลงจากหัวใจ จิตใจไม่เคยคิดเคยอ่านว่าจะเป็นอย่างนี้จะรู้จะเห็นขึ้นมาจำขึ้นมาเลย ตั้งแต่บัดนั้นมา เพื่อนฝูงก็รุมอยู่แล้วแหละ แต่ไม่รับ หนี ขโมยหนีกลางค้ำกลางคืนจากหมู่เพื่อน จากนั้นก็เริ่มรับหมู่เพื่อนเรื่อยไป จนมาถึงทุกวันนี้ปี ๒๕๔๙ เป็นเวลาเกือบ ๖๐ ปีแล้วตั้งแต่สอนหมู่เพื่อนมา

นี่คือผลแห่งการปฏิบัติธรรมที่ได้ทำเต็มเม็ดเต็มหน่วย การแนะนำสั่งสอนพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธ เราจึงไม่ได้สอนด้วยความห้วนไหวหรือพรันพรึงอะไรเลย สั่งสอนด้วยการถอดออกมาจากหัวใจที่รับรู้ได้เห็นประการใดบ้าง จากภาคปฏิบัติจิตตภาวนาของตน เริ่มต้นตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลานตะเกียกตะกายพัดกับกิเลส จนกระทั่งเอากิเลสขาดสะบั้นลงจากหัวใจเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม เหมือนหนึ่งว่าไม่มีการให้น้ำ ถ้าเป็นนักมวยก็มีให้ น้ำกัน นี้ประหนึ่งว่าไม่มีการให้น้ำ

หลับกับสติ หลับกับความเพียร ตื่นขึ้นมาความเพียรสติปัญญาจับติดๆ ตลอด จึงเรียกว่าไม่มีการให้น้ำ ถ้าว่าให้ก็ให้เวลาหลับเท่านั้น นอกนั้นไม่ให้มี เอากันอย่างหนักทีเดียวประกอบความพากเพียร จนเป็นที่หายสงสัยทุกอย่าง ไม่มีในจิตใจดวงนี้ขึ้นชื่อว่าสมมุติในสามแดนโลกธาตุนี้หมดโดยสิ้นเชิง จิตเปิดกว้าง วางเปล่าไปหมด โลกธาตุนี้ว่าง สูญไปหมด ไม่มีอะไรเข้ามาครอบความว่างเปล่าของจิตนี้ได้เลย จิตนี้มีอาณาเขตมากเวลาว่าง ต้นไม้ ภูเขา ดิน ฟ้า อากาศ แผ่นดินจะหนาขนาดไหนความว่างเปล่าทะลุหมดเลย ไม่มีอะไรมีอำนาจมากยิ่งขึ้นกว่าความว่างเปล่าของจิต ความว่างเปล่านี้มีอำนาจมาก วางไปหมดเลย นี่ละการปฏิบัติธรรม

จึงเริ่มต้นมาแนะนำสั่งสอนประชาชนจนกระทั่งทุกวันนี้ สอนมาเป็นเวลา ๕๐ กว่าปีแล้ว นี่ก็ออกช่วยชาติบ้านเมืองตั้งแต่ ๒๕๔๑ จนกระทั่งปานนี้เป็นเวลาหลายปีแล้ว การสอนทั้งนี้สอนด้วยความพอแล้วทุกอย่าง เราไม่เอาอะไรทั้งนั้น เรียกว่าพอ พออย่างเลิศเลอภายในหัวใจ ไม่มีอะไรที่จะเลิศเลอยิ่งกว่าใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้ว พอแล้วด้วยความเลิศเลอ อันนี้เลิศสุดยอด ไม่มีอันใดว่าพอแล้วจะมาแข่งกันได้เลย จิตกับธรรมเป็นอันเดียวกันนี้เรียกว่าพออย่างเลิศเลอ เราจึงได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้

เวลานี้ตัดไปหนุนตัดไปนี้ ไม่ใช่เราไปชวนขายหามาเพื่อเรา เราไม่ได้เอา เราพอทุกอย่าง ชวนขายด้วยความเมตตา หามาส่งเคราะห์สงหาที่ลุ่มๆ ดอนๆ สูงๆ ต่ำๆ ไม่

สม่าเสมอ ผู้ทุกชั้นชั้นแค้นสถานที่ต่างๆ ซึ่งไม่เหมือนกัน มีความลำบากลำบากมากน้อยเพียงไร เราก็ช่วยเหลือเกลี้ยลงไปให้พออยู่พออุปโภคบริโภคกันได้ นี่ละที่เราช่วยโลก จตุปัจจัยไทยทานได้มากน้อยเราออกช่วยโลกทั้งนั้น สำหรับเราเองไม่เอา

วัดป่าบ้านตาดไม่เคยมีการเก็บสมบัติเงินทองข้าวของ จตุปัจจัยไทยทานต่างๆ ไม่เคยเก็บ มีมากมีน้อยเฉลี่ยออกหมดเลยทีเดียว ยิ่งปัจจัยด้วยแล้วออกหมดไม่มีเหลือช่วยชาติบ้านเมืองเราตลอดมา แล้วยังจะช่วยตลอดไปอีกด้วยความเมตตาแล้ววันๆ ของเรา อย่างที่เราทำที่นี้ก็เหมือนกัน เรามาด้วยความเมตตาสงสารเพื่อนมนุษย์ตาดำๆ ด้วยกัน เงินมีมากมีน้อยจะเฉลี่ยเพื่อแผ้วให้ทั่วถึงกัน ตามกำลังแห่งจตุปัจจัยไทยทานที่มีมากน้อย เราก็จะช่วยไปเรื่อยๆ อย่างนี้ จนกระทั่งชีวิตหาไม่แล้วก็ดีดีผิงเลย

คำว่าดีดีผิงนี้เรียกว่าหายห่วง หหมดทุกอย่าง แม้แต่ธาตุขันธ์ของเราที่รับผิดชอบ พายัพภิกวินพาขับพาถ่ายพาหลับพานอนก็หายห่วง สลัดปัดทิ้งหมดโดยสิ้นเชิง ขึ้นชื่อว่าสมมุตินับตั้งแต่ขันธ์ของเราออกไป ปล่อยโดยสิ้นเชิง ดีดีทีเดียวพอ นั้น เวลานี้ก็กำลังช่วยบ้านช่วยเมืองเต็มกำลังความสามารถ เห็นพี่น้องทั้งหลายรวมกันมาบำเพ็ญกองการกุศลผลบุญนี้เราเป็นที่พอใจ เข้ากันได้กับเจตนาของเราที่หวังช่วยชาติบ้านเมืองเต็มกำลังความสามารถเรื่อยมา

เมื่อเห็นพี่น้องทั้งหลายนำวัตถุปัจจัยไทยทานมาบริจาคเราก็เป็นที่พอใจ จะได้นำวัตถุเหล่านี้ออกไปช่วยชาติบ้านเมือง ผู้ที่ยากจนเข็ญใจมีอยู่มากมาย จะได้เฉลี่ยเพื่อแผ้วให้ทั่วถึงกันตามมากตามน้อย เราไม่เอา เรื่องเอาไม่เอาแหละ มีเท่าไรออกหมดๆ เราไม่เก็บ ทุกอย่างพอแล้วด้วยความเลิกละภายในหัวใจ วันนี้เราก็เป็นที่พอใจได้มาหาพี่น้องทั้งหลาย ได้มาเยี่ยม

พอก้าวเข้ามานั้นก็พูดหยอกเล่นกับแม่ออกแก่ๆ สองสามคนอยู่ที่นั่น พอเดินเข้ามานั้นก็ยิ้ม เข้าใจไหมล่ะ พอเดินเข้ามาเราก็ยิ้มไปทางนั้นและยิ้มไปทางนี้ ยิ้มตอบรับกันบ้างซิเนะ มีแต่ยิ้มแต่หลวงตาบัวคนเดียว พี่น้องทั้งหลายไม่ยิ้มรับนี่มันขายหน้านะ ว่ามาเรื่อยยิ้มมาเรื่อย มาหาพี่น้องทั้งหลายยิ้มตั้งแต่หลวงตาบัวคนเดียว พี่น้องทั้งหลายหน้าบึ้งใส่นี้มันก็เข็ดไม่อยากมาอีกนะ เพราะฉะนั้นจึงพูดหยอกเล่นกับโยมแก่สองสามคนอยู่นั้น ยิ้มรับกันบ้างซิเนะ เรายิ้มแทบเป็นแทบตายคนเดียวเพื่อพี่น้องทั้งหลาย ทำไมพี่น้องทั้งหลายไม่เห็นยิ้มรับ มันขายหน้าหลวงตาจะตายแล้วเดี๋ยวนี้

วันนี้ก็เป็นวันมหามงคลแก่เรา มีสมภารวัด สมภารวัดท่านเป็นหัวหน้า เป็นหัวใจของพี่น้องเราทางแคว้นี้ เป็นผู้นำชี้แนวทางที่ถูกต้องดีงามให้ประพฤติปฏิบัติตามที่ใดมีบ้านมีเรือนมีวัดวาอาราม พระณรรูปปฏิบัติด้วยศีลด้วยธรรม มีความสง่างาม วัดนั้นก็ป็นวัดร่มโพธิ์ร่มไทร ให้ความร่มเย็นเป็นสุขแก่บรรดาประชาชนทั้งหลายที่อยู่แถบ

นั้น ๆ ถ้าบ้านใดไม่มีวัดมีวาเหือดแห้งนะ สมบัติเงินทองข้าวของกองเท่าภูเขาไม่ได้มีความหมายเท่าธรรม ธรรมนี้ถ้ามีอยู่ในหัวใจนี้ชุ่มเย็นไปหมด

สมบัติกองเท่าภูเขาก็เป็นภูเขาไปเสีย เพราะรูปร่างมันก็อันเดียวกัน เช่นว่าเงินนี้ก็กระดาษ แนะ ถ้าว่าเป็นเงินเหรียญก็แร่ธาตุซึ่งออกมาจากภูเขานั้นแหละ ไม่เห็นมีแปลกกันอะไร ไม่ได้เหมือนมีธรรมในใจ ธรรมมีในใจนี้แปลกประหลาดมาก ทำความชุ่มเย็นให้แก่จิตใจเราได้มาก เราจะอยู่คนเดียวหรือแยกย้ายไปไหนจากกองสมบัตินั้นเราก็ชุ่มเย็น สมบัติเงินทองเขาก็อยู่ของเขา ธรรมกับใจเราก็ชุ่มเย็นกันไปเรื่อย ๆ ธรรมจึงเป็นของสำคัญ บุญกุศลเป็นของสำคัญมาก

ขอให้พี่น้องทั้งหลายระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ภายในใจเสมอ นี่คือการคุณมหาคุณอยู่กับใจมนุษย์ ได้แก่พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นของคู่ควรกันกับมนุษย์เราที่รู้จักดีจักชั่ว ให้มีศาสนาประจำตนนั้นแหละดี อย่าอยู่เฉย ๆ ตื่นเข้ามาหากินจนกระทั่งค่ำ หามหวังจะเป็นเศรษฐีกุฎุมพ็รารวย ครั้นกลับมาก็เอามือเกยหน้าผาก มันหมดหวัง แทนที่จะได้ตามความหวังมันไม่ได้ ก็เลยมาอยู่ด้วยความหมดหวัง บางรายนอนไม่หลับ เพราะความคิดมาก ปรุงมาก ยุ่งมาก ไม่สมหวัง เกิดความทุกข์ความลำบากขึ้นมา

นี่ละสมบัติภายนอกเป็นของไม่แน่นอน สมบัติภายในคือบุญคือกุศลนี้เป็นของแน่นอนมาก ขอให้ท่านทั้งหลายมีใจชุ่มเย็นด้วยบุญด้วยกุศล ด้วยอรรถด้วยธรรม ท่านทั้งหลายจะไปดีด้วยกัน ไม่ว่าจะไปเกิดในสถานที่ใด บุญพาไปแล้วเป็นความชุ่มเย็นเป็นสุขทั่วหน้ากันไปหมด ถ้าบาปพาไปแล้วพาให้ลุ่มให้จม ภพชาติต่าง ๆ มีอยู่ทั่วไป ภพที่เป็นทุกข์เป็นมหันตทุกข์ จนกระทั่งถึงนรกอเวจีเป็นภพของสัตว์ที่ไปอยู่ตามกรรมของตนทั้งนั้นแหละ

แต่ภพผู้มีบุญมีกุศลนี้จะไปสู่สถานที่ดี คดีที่สมหวัง เช่นอย่างน้อยมาเกิดเป็นมนุษย์ผู้มีอำนาจวาสนาบุญญาภิสมภาร ให้ความร่มเย็นแก่ผู้น้อยได้เป็นอย่างดี จากนั้นก็ไปสวรรค์ไปเป็นเทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม เพียงสวรรค์ ๖ ชั้นน้อยเมื่อไร จากนั้นก็ก้าวขึ้นสู่พรหมโลก สถานที่อยู่เหล่านี้เป็นสถานที่อยู่ของคนมีบุญ คนมีบาปไปไม่ได้ สวรรค์ชั้นใดก็ตามคนมีบาปไปไม่ได้ คนมีบุญสมควรแก่สวรรค์ชั้นนั้น ๆ แล้วไปได้อยู่ได้ตามบุญตามกรรมของตนในสวรรค์ชั้นนั้น ๆ แล้วสูงกว่านั้นไปพรหมโลก สูงกว่านั้นก็ไปนิพพานเลย

นี่ล้วนแล้วตั้งแต่การสร้างบุญสร้างกุศลสมภารเข้าสู่ใจของเรา ใจไม่มีสิ่งใดช่วยได้นะ มีแต่บุญกุศลความดีงามนี้เท่านั้นที่จะช่วยพยุงใจให้ไปสู่สุคติโลกสวรรค์ได้ บาปมีแต่กดลงให้ลุ่มให้จม ไปเกิดในภพใดชาติใดก็มีแต่ความลำบากยากเย็นเข็ญใจ แหวก

แนวไปเกิดเป็นเปรตเป็นผีเป็นสัตว์นรกอเวจีไปเสีย เขาเกิดในสวรรค์ชั้นพรหมมากมาย ไม่ยอมไปเกิด เพราะเราไม่สนใจทำความดีงาม พอใจทำตั้งแต่ความชั่วช้าลามก ครั้นเวลาตายไปแล้วความชั่วช้าลามกก็กลายเป็นภัยต่อเรา เป็นคู่กรรมคู่เวรกับเรา ไสลงไปสู่รอกหมกใหม่มีแต่ความทุกข์ความทรมาน

ใจดวงนี้ซึ่งเป็นของไม่ตาย ไปภพใดชาติใดตกรอกอเวจีก็กัปก็กาลป์ทุกซ์ขนาดไหนใจยอมรับว่าทุกข์ แต่ใจนี้ไม่ยอมฉิบหาย ความฉิบหายไม่มีในใจ ความสูญไม่มีในใจ ใจไม่มีสูญ ส่วนทุกข์-สุขมากน้อยยอมรับว่าเป็นสุขเป็นทุกข์ที่ใจได้เหมือนกันกับทุกดวงใจ เวลาไปอยู่ในนรกก็กัปก็กาลป์ นรกก็อยู่ในกฎอนิจจัง มีความแปรสภาพ ไม่แปรเร็วก็แปรช้า แปรขึ้นมา แล้วก็แปรขึ้นมาจนกระทั่งเป็นมนุษย์ สร้างความดีงามขึ้นมาแล้วก็ไปเป็นเทวบุตรเทวดา

สร้างความดีงามมากขึ้น ๆ ถึงชั้นบารมีสมบูรณ์เต็มที่แล้วเป็นผู้บริสุทธิ์พุทธโธ เช่นพระพุทธเจ้า-พระอรหันต์ท่าน ท่านสิ้นสุดยุติทุกอย่างแล้วเรื่องกองทุกข์ทั้งมวลในภพชาติต่าง ๆ ที่จะมาตายกองกันดังที่เคยเป็นมาแล้วไม่มีในท่านผู้บริสุทธิ์ในจิตเรียบร้อยแล้ว นั่นละจิตดวงนี้ไม่เคยตาย ไม่เคยฉิบหาย จนกระทั่งบริสุทธิ์แล้วก็กลายเป็นธรรมชาติขึ้นมาภายในใจ ใจกับบุญกุศลเหล่านี้เข้ากันได้สนิท จึงขอให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายสร้างคุณงามความดี

เช่นท่านทั้งหลายมาบริจาคทานเหล่านี้มาเพื่อช่วยชาติ ๆ แต่การช่วยตัวเองก็คือท่านทั้งหลายผู้มาบริจาคเสียเอง นั่นแหละเป็นผู้ช่วยตัวเอง คิดมานิดหนึ่งมากน้อยเท่าไรจะบริจาคทานบุญเป็นของท่านทั้งหลายแล้ว ๆ ส่วนหยาบนี้ก็เป็นวัตถุไทยทานออกไปช่วยโลก ส่วนละเอียดคือบุญคือกุศลที่ท่านทั้งหลายได้นำมาบริจาคนี้ เป็นสมบัติของท่านทั้งหลาย เป็นผู้ฟังเป็นฟังตายไปทุกภพทุกชาติคือบุญคือกุศล อย่าได้ห่างเหินจากบุญจากกุศล บุญกุศลไม่เคยครีไม่เคยล้าสมัยแต่ไหนแต่ไรมา ช่วยสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ได้โดยลำดับลำดับมีแต่บุญกุศลทั้งนั้นแหละ ไอ้เรื่องบาปมีมากมีน้อยเป็นภัยเป็นเวรต่อตัวเองด้วยกัน ให้พากันระมัดระวัง

อย่าพากันเห่อเหิมกับความชั่วช้าลามก มันจะพาเราให้จมด้วยกัน ความทุกข์ความจนมีมาตั้งแต่กาลไหน ๆ ไม่ใช่จะมีมาแต่มนุษย์ปัจจุบันนี้ ว่ามนุษย์ทุกวันนี้เดือดร้อน มนุษย์ก่อน ๆ ก็เดือดร้อน สัตว์ก่อน ๆ ก็เดือดร้อน เกิดมาก็กัปก็กาลป์เดือดร้อนมาก็กัปก็กาลป์ทั้งมนุษย์และสัตว์ด้วยกันทั้งนั้นแหละ ไม่มีใครได้ความพิเศษต่างกันเลย ต่อไปข้างหน้าทั้งมนุษย์ทั้งสัตว์ก็จะมีความสุขความทุกข์ ความลำบากลำบากบนเจ็อบนกันไปเช่นนี้ เพราะมนุษย์อยู่เฉย ๆ ไม่ได้ ต้องทำดีทำชั่ว ถ้าทำดีก็เป็นการทำ

ความดีงามเป็นกุศลก็พาดนให้เป็นคนดี ส่งเสริมตนให้มีความสุข ถ้าทำความชั่วก็กตัตวของเราเองผู้ทำนั้นแหละให้จมลง

เพราะฉะนั้นจึงต้องระวังการกระทำของเรา ให้ระวังมากยิ่งขึ้นกว่าเสียร้ายยักร้ายเสียร้ายชั่วไว้ในกรงไม้ทำไม้ใครได้เลย แต่จิตใจที่ร้ายไปด้วยบาปด้วยกรรมนี้มันทำลายเจ้าของ ชักชวนเจ้าของให้ทำตั้งแต่ความชั่วช้าลามก ครั้นเวลาตายลงไปแล้วนี่เอาพระมากุสลา หมดประเทศไทยมา กุสลา ธมฺมา ให้โยมคนนี่ไปนิพพาน มันไม่ฟัง เพราะอำนาจแห่งบาปแห่งกรรมที่สร้างไว้มากกว่ากำลังของพระที่จะมาช่วย กุสลา ธมฺมาเป็นไหน ๆ แล้วก็จมจนได้นั้นแหละพระมากุสลาที่องค์ไม่มีความหมาย

เพราะฉะนั้นให้สร้างกุสลาด้วยความฉลาดแหลมคมของตน คือสร้างบุญสร้างกุศล สร้างคุณงามความดีเสียตั้งแต่บัดนี้ เรียกว่ากุสลาให้ตนเสียตั้งแต่บัดนี้ ตายแล้วจะมีพระไม่มีพระมากุสลาให้ ไม่มีความหมาย เพราะเรากุสลาส่งเสริมจิตใจให้ไปสู่สถานที่ดีที่เหมาะสมเต็มหัวใจเราแล้ว ตายเมื่อไรไปเมื่อนั้น ในทางที่ถูกที่ดี ให้พากันจำเอาไว้ อย่าไปคอยตั้งแต่ให้พระมากุสลา ตัวเองเวลามีชีวิตอยู่ไม่สนใจกับความดีงามทั้งหลายนี้ไม่ถูก ให้พากันสร้างคุณงามความดี

คนมีคนจนมีสุขมีทุกข์ได้ด้วยกัน เพราะฉะนั้นความสุขนี้จึงไม่ใคร่ไม่ล้ำสมัย ให้สร้างความดีงามเพื่อความสุขความเจริญแก่ตน เราจะไปสู่สุคติโลกสวรรค์ได้ สวรรค์พรหมโลก นิพพาน มีไว้สำหรับคนดีรักศีลรักธรรมรักความดีงามทั้งหลาย ตายแล้วด้วยอำนาจแห่งความดีงามทั้งหลาย จะส่งหนุนผู้ที่สร้างนี้ให้ไปสู่สถานที่ดีคติที่สมหวังได้ แต่ความชั่วช้าลามกนั้นอย่าทำกับมัน ถ้าทำลงไปแล้วมันเป็นภัยต่อเรา ให้พากันงดเว้น พากันคิดอ่านให้ดี

เรื่องกิเลสตัณหาไม่มีเมืองพอ ไม่มีใครพอในโลกนี้ นตฺถิ ตณฺหาสมา นทึแม่น้ำใด ๆ ก็ตามเสมอด้วยแม่น้ำคือตัณหา คือความอยากความทะเยอทะยานได้ไม่พอนี้เป็นไม่มี แม่น้ำคือตัณหาที่กว้างไม่มีฝั่งมีฝาย แม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวงยังมีฝั่ง กว้างแคบลึกตื้นวัดกันได้ แต่แม่น้ำคือตัณหาความทะเยอทะยาน ความติดความดิน ได้ไม่พอ ไม่มีฝั่งมีฝาย พาคคนให้จมมามากต่อมากแล้ว เราทั้งหลายซึ่งฟังธรรมอยู่เวลานี้ควร จะเข็ดหลาบอิมพอ ให้เข็ดหลาบอิมพอ

เมียให้มีคนเดียว อย่าดีดอย่าดีนเป็นบ้า เห็นอีสาวแล้วตาไสยิ่งกว่าตาแมว ผู้หญิงมันก็ตัวเก่งเหมือนกัน เห็นผู้ชายไม่ได้ เห็นต้นไม้ภูเขาไม่สนใจ ถ้าเห็นไอ้หนุ่มละตาไสแจ้วเลย นี่ก็ตัวแสบ ต่างคนต่างตัวแสบนี่ละเอาไฟมาเผากัน พากันจำให้ตี ถ้ามีศีลมีธรรมแล้วหนึ่งพอ ไม่ต้องไปหามาอีกมากมาย ผู้หญิงก็มีครบแล้ว ผู้หญิงมีอะไรขาดสำหรับต้อนรับผู้ชาย ผู้ชายมีอะไรขาดสำหรับต้อนรับผู้หญิงเป็นคู่ควรกัน เหมาะกัน

แล้ว มีครบกันแล้ว เพราะฉะนั้นมีหญิงคนเดียวจึงพอแล้ว มีชายคนเดียวเป็นผัว มีหญิงคนเดียวเป็นเมียพอแล้ว เพราะมีครบครันด้วยกันแล้วไม่มีอะไรบกพร่อง

ถ้าหากว่าผู้หญิงคนนั้นเขามี ๑๐ อัน เมียเรามีอันเดียว ถ้าว่านมก็มี ๒ เต้า ที่ก็มีที่เดียว แล้วผู้หญิงคนนั้นมี ๑๐ ที่ มีนม ๒๐ นม อย่างนั้นควรมากระชับเมียของเราก็ได้ว่า ฟัง คำกระชับหวานมากนะ กระชับว่า แม่อีหนู ตั้งแต่เราอยู่ด้วยกันมาเป็นเวลานานแล้ว มีแต่ว่าพ่อพูดกระโชกกระชากดูว่ากล่าว วันนี้จะพูดอย่างหวานหูให้ฟังนะ เมียก็ว่าเข้าพูดมา ของแม่อีหนูนะนมมีเพียง ๒ เต้า ผู้หญิงคนนั้นมีนม ๑๐ เต้า มีที่ ๑๐ ที่ สู้เขาไม่ได้ ให้พ่อไปอยู่กับเขาได้ไหม ้วย ขึ้นทันทีเลย เข้าใจไหมละ มีเต้าเดียวมันก็กินไม่หมด มีอันเดียวกินไม่หมด เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้ชายมีอันเดียวก็กินไม่หมด ผู้หญิงมีอันเดียวกินไม่หมด ก็ให้อยู่ด้วยกัน อย่าไปยินดีกับใคร ๆ ทั้งนั้น พวกกันเข้าใจเอานะ

นี่ละพวกกันเป็นผาสุก มีคนเดียวพอไม่ต้องยุ่ง อะไร ๆ มันก็เท่ากัน ๆ ยุ่งหาอะไร ถ้าไม่ใช่กิเลสตัณหาพาคนให้จมน พวกกันจำเอานะ เทศน์นี้ท่านทั้งหลายได้เห็นชัดใหม่ที่พูดนี้ หรือว่าอุตริมาเทศน์ เทศน์เป็นของจริง มันจริงมันครบด้วยกันทั้งหญิงทั้งชาย ให้อยู่กันด้วยความพอใจในของมีอยู่ของตน อย่าดีดอย่าดั้น อย่ากระเสือกกระสนกระวนกระวาย มันจะเอาไฟมาเผาหัวอกซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นลูกเต้าหลานเหลนเห็นพ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกันนี้ ไปเรียนหนังสือลูกไม่รู้ภาษาไทย ตาเถ่อตามอง จิตใจอยู่กับบ้านที่พ่อแม่ทะเลาะกัน เรื่องอันนี้แหละเรื่องกินไม่พอนี้

ถ้าพ่อแม่มีศีลมีธรรม ลูกเกิดมาพ่อแม่เป็นบุพพจารย์ของเด็ก เห็นพ่อแม่ยิ้มแย้มแจ่มใส เชื่อถือฝากเป็นฝากตายต่อกันแล้ว ลูกมีความยิ้มแย้มแจ่มใส ไปทำหน้าที่การทำงานอะไร ๆ ก็ได้ตามกิจตามการตามงาน ไม่เหม่อไม่มอง ไม่เสียอกเสียใจ พวกกันจำเอานะ นี่ยังเป็นคติต่อลูกต่อหลานของเราอีก ให้เราก้าวเดินทางด้านศีลธรรม ลูกเต้าของเราจะเป็นผู้มีศีลมีธรรมไปตาม ๆ กัน แล้วบ้านเมืองจะมีความสงบร่มเย็น

ความสงบร่มเย็นไม่อยู่ที่ไหน อยู่กับตัวของบุคคล ถ้าบุคคลทำดีต่อกันนี้ ผัวกับเมียก็ดีต่อกัน ซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ฝากเป็นฝากตายต่อกันแล้ว นี้จอมแห่งความสุข เงินทองข้าวของกองเท่าภูเขาสู้อ้วเมียฝากเป็นฝากตายซื่อสัตย์สุจริตต่อกันไม่ได้ ตรงนี้เป็นกองมหาสมบัติ ความสุขอยู่ที่ตรงนี้ ให้จำไว้ละ อย่าไปมองตั้งแต่เงินล้านเงินแสนเงินหมื่น ครั้นได้มาแล้วไปปรนปรีอหญิงนั้นชายนี้ เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันเกิดประโยชน์อะไร พวกกันจำเอานะ

วันนี้ว่าจะพูดมาก ๆ ให้สนใจที่มาว่าจะฟาดตั้งแต่นี้จนกระทั่งย่ำค่ำถึงจะจบ แต่ก็หมดกำลังเสียแล้ว ธาตุชั้นธัมไม่อำนวย วันนี้เห็นจะเทศน์ได้เพียงเท่านั้นแหละ มาวันนี้เราพอใจกับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ถึงเทศน์ว่าการไปมากมายนี้นี้ไม่ได้ แต่ใจ

มันคึกคักนะ มันอยากเทศน์ตลอดคำแต่ธาตุชั้นมันไม่เอาไหน เราก็ยอมตามธาตุชั้นแหละ จึงขอขอบคุณกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่มาช่วยชาติ ช่วยส่วนรวมก็ช่วย ส่วนบุญส่วนกุศลที่ท่านทั้งหลายนำมาบริจาคนี้ บุญเป็นของท่านทั้งหลายด้วยกันทุกคน ให้จำเอานะ

ไม่ใช่มาบริจาคแล้ว ของส่วนรวมเอาไปหมดเราไม่ได้บุญ ไม่ใช่นะ บุญกุศลที่เราเป็นเจ้าของบริจาคได้แล้ว อันนี้เป็นอันดับที่สองส่วนหยาบต่างหาก ที่นำไปช่วยชาติบ้านเมือง ให้พากันจำเอานะ บุญกุศลเป็นสมบัติของท่านทั้งหลายแล้วตั้งแต่วันคิดจะบริจาค จนกระทั่งบริจาคมาจนกระทั่งปานนี้ พากันจำนะ

วันนี้ก็ขออานุภาพแห่งคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ จงมาปกครองรักษาท่านทั้งหลายให้มีความสุขกายสบายใจ ปรรณาสั่งใดซึ่งอยู่ในวิสัยนี้ เว้นตั้งแต่ปรรณานาหาฬวมากเมียมาก หลวงตาไม่เห็นด้วย ให้ปรรณาสั่งที่เป็นสิริมงคล ขอให้สมหวังตามความมุ่งมาดปรรณนา และขอความสวัสดิ์จงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz